

การพัฒนากระบวนการดูแลผู้ป่วยเด็กใส่สายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง (Hickman’s catheter) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วย

วรรณภา เย็นศิริกุล, จุติภัค จันทรโชติ, วันเพ็ญ ธรรมวิเศษ

หน่วยพยาบาลบริการผู้ป่วยที่บ้าน 1 งานการพยาบาลสนับสนุนการรักษา ฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลรามาธิบดี

ที่มาและเหตุผล ปัจจุบันกุมารแพทย์นิยมใส่สายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง (Hickman’s catheter) ในผู้ป่วยเด็กที่ต้องให้ยาเคมีบำบัด หรือปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิด จากสถิติของหน่วยพยาบาลบริการผู้ป่วยที่บ้าน 1 ผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการใส่สายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง (Hickman’s catheter) ในปี พ.ศ. 2564–2566 มีจำนวน 30, 36 และ 67 ราย ปัญหาที่พบ 3 ลำดับแรก ได้แก่ แผลแดง 16 ราย แพ้น้ำยา 2% Chlorhexidine 13 ราย แพ้ฟลาสเตอร์ปิดแผล 8 ราย และพบปัญหาที่ทำให้ผู้ป่วยต้องนอนรักษาในโรงพยาบาลเนื่องจากแผลติดเชื้อ 4 ราย และพบว่าผู้ดูแลขาดทักษะในการดูแล การประเมินลักษณะแผล รวมถึงการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ในการดูแลแผลใส่สายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง จึงพัฒนากระบวนการดูแลผู้ป่วยเด็กใส่สายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง เพื่อให้ผู้ดูแลมีความรู้ สามารถประเมินและทำแผล และปรับเปลี่ยนวิธีการดูแลแผลใส่สายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง (Hickman’s catheter) ได้อย่างเหมาะสม ลดการกลับมาอนโรงพยาบาลจากการดูแลไม่เหมาะสม ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วยยิ่งขึ้น

SIPOC Diagram

